

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenanej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 1

Dobre. Pokračujeme bodom 17 a to je hranice prípustnej kritiky sudcu a jeho rozhodovacej činnosti. Tento bod predkladám v súvislosti s uverejneným rozhovorom Eduarda Burdu, dekana Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave v relácii teraz takto s Ankou Žitnou a komentárom Radoslava Procházku uverejneným v Denníku N a v súvislosti s potrebou ustálenia hraníc kritiky sudcu, jeho rozhodovacej činnosti, a to nielen novinármi, ale aj zástupcami akademickej obce. Prepis komentára Radoslava Procházku ste dostali k dispozícii a rovnako aj link na danú reláciu, takže ste sa s tým mohli oboznámiť, otváram rozpravu.

Peter Šmko.

Rečník 5

No a už je to tu. Zase. Nie, zase sa bavíme o tom istom v podstate, čo stále, pokiaľ ide o tento konkrétny prípad, tak z môjho pohľadu komentár pána Procházku, v poriadku, absolútne kritický, ale v poriadku. Rovnako tak rozhovor pána dekana. Až potiaľ, pokiaľ nezačal vyzývať na to trestné stíhanie a vnášanie obvinenia. Ak to urobí, treba mu okamžite vzniesť obvinenie a ohýbanie práva a t d'. nech máme názor akýkoľvek, všetci sme omylní, t zn. je nutné pripustiť aj to, že možno pravdu nemáme, takže treba si povedať svoj názor aj kritický, ale tie závery, že je to určite trestný čin a treba ho odsúdiť a určite niečo spáchal len preto, že sa nám to zdá ako nejakým spôsobom právne neudržateľné, čo urobil ten sudca, je podľa mňa zbytočné verejne to takto pretraktovať a to práve preto, že ja napr. to zoberiem, v poriadku, ale niekto iný to môže brať ako taký na určitý nátlak.

Ak toto urobíš, plánuješ urobiť ako sudca a ak to neurobíš, budeš na stíhanie. Samozrejme, viem si určite prof. Burda nebude dávať trestné oznámenia, ak to ten sudca spraví, ale tým, že ho počúvalo verejne x ľudí, môže to x iných ľudí spraviť, že teraz si povie, keď prof. Burda povedal, že to je na trestný čin, tak je to jasný trestný čin, podáte trestné oznámenia a sme zase okolo a budeme sa baviť zase v nejakých trestnoprávných mantineloch namiesto toho, aby to ostalo len v rámci nejakej kritiky alebo názorovej polemiky odbornej, prípadne aj na verejnosti, či to je v poriadku alebo nie je, takže z môjho pohľadu len ten, tá časť, ktorá sa týkala toho, ako kvázi z môjho pohľadu vyzývanie na trestné stíhanie len preto, že chce urobiť niečo, čo je v rozpore s mojím názorom právnym, to sa mi zdá, že už bolo do určitej miery cez čiaru, ja keď aj niečo kritizujem aj v rámci súdnych rozhodnutí aj kolegov alebo keď sa ma niekto pýta aj verejne na nejaké postupy, tak áno, niekedy je to kritické z mojej strany, ale ešte raz, tým, že vlastne nemám patent na rozum, je treba brať do úvahy vždy, že možnože sa mýlim ja, možnože nie ten druhý a v konečnom dôsledku nejak sa to nejak vyprofiluje, takže treba vlastne povedať názor na vec, ale odstrihnúť sa od toho, ak neurobíte to, čo hovorím ja, tak sa vám stane to a sankcie a neviem a t d'.

Na druhej strane by som chcel teda apelovať do určitej miery aj na sudcov. V tých trestných konaniach máme tie veci, ktoré sú tzv. tie mediálne známe, kde teda tí novinári vám odčítajú z tých úst a každú vec, čo urobíte, pranie, tak nejakým spôsobom rozpracujú a píšú a nejakým spôsobom sa snažia pochopiť, prečo ten sudca chce nejakو postupovať alebo rozhodovať. Ja som to mal napr. minule s tým, s tým zdravotníkom, ktorý údajne uniesol, nadrogoval

tú študentku, mal ju znásilňovať. Tiež to bolo napr. v neverejnom a záver bol, že my sme nepovolili tú obnovu konania a to bolo celé, hej? Takže ak by išla tá tlačová správa, že sme nepovolili obnovu konania, opäť plný justičák čakal na to, by si to napísali a potom by týždeň 2 3 by maturovali nad tým, že vlastne prečo ten súd nepovolil obnovu konania, keď sú tam znalecké, keď je tam to a hento a tamto?

Pýtali by sa kadekoho? Bola by o tom zbytočná debata, či ten súd bol za obvineného, proti a t d'. takže keďže išlo o takú kauzu a bolo to také a bola plný ten justičák, tak ja, keď sme skončili to neverejné, ja som si ich všetkých zobral do pojednávacej miestnosti a v podstate som im to odôvodnil, áno, je to nad rámec, je to mimo povinnosti sudcu, ale vlastne povedal som im základné body, nebola to nejaká tlačovka, že by sa mohli pýtať alebo niečo, bolo to proste len vysvetlenie toho, prečo sme tak spravili, prečo sme tak rozhodli, aby proste to vedel každý hneď, aby sa, aby odpadli tie veci nejakej tej debaty. Tak isto to bolo, keď sme mali tých dvoch policajtov, tzv. Čurillovcov o tom návrhu na väzbu, tiež som o tom komunikoval a aký bol teda ten, ten postup? Takže ak tu kauza guvernéra, aby som to premostili taká, že čo ten sudca povie, každá 1 veta sa potom rozoberá do nepríčetná, tak tiež tiež možno stálo za úvahu, aby ten sudca povie, že plánuje zmeniť nejakú tú právnu kvalifikáciu, nie je to jeho povinnosť povedať, prečo je dôvody, ale keďže ide o takú vec, tak možno stálo za úvahu, aby aspoň stručne vysvetlil a tým by odpadli aj také tie dohady odbornej verejnosti o tom, či to môže, nemôže alebo čo ho vlastne k tomu viedlo.

To bolo prečo? Ja som mu vlastne sčasti kritizoval profesora Bludu, keď hovoril o tom trestnom stíhaní, že keď trestný sudca upozorňuje procesné strany na zmenu právnej kvalifikácie. Tak vždy povie paragraf, nikdy nepovie dôvody, proste nepovie, takže tá procesná strana sa môže len domnievať, prečo teda chce ten útok kvalifikovať nejakو inak. Takže teraz sme v tej fáze, že vlastne sudca oznámil paragraf, nepovedal dôvody, takže, alebo pardon, prof. Burda, keď sa k tomu vyjadroval, vyjadroval sa k svojim domnienkam, prečo si myslí, že to chcel ten sudca ako kvázi zmeniť, takže aj z tohto pohľadu sa mi to zdá také, že nepoznám dôvody, neviem, o čo to opiera, domýšľam sa, že asi o toto alebo o iné. Takže aj tam by som bol, preto by som bol trochu zdržanlivejší, ale aby sa vrátil k tomu, čo som hovoril. Možno v takomto prípade by stálo za úvahu, aby to ten sudca odôvodnil práve preto, aby sa tomuto zamedzilo, aby bol ten postup taký nejaký aj preto odbornú verejnosť predvídateľný.

To platí dupľom, keď v podstate sa to stalo v záverečných rečiach, keď v podstate prebiehajú záverečné reči stále a záverečné reči sú priestor na argumentovanie, už nie je priestor na dokazovanie a zmena právnej kvalifikácie patrí do priestoru na dokazovanie, takže v tom smere v podstate ten sudca ako kvázi mal ako keby skončiť záverečné reči, vrátiť sa do dokazovania. A tam sa hrať správnou kvalifikáciou. Pokiaľ viem, ani toto sa nestalo, t zn. že aj to vyvolalo nejakú, taký ten ošial trochu v tej odbornej verejnosti, či je to v poriadku, či to nie je, či môžu záverečné reči pokračovať, keď sa do toho pchá nová právna kvalifikácia a t d'. takže preto som hovoril, že apel na sudcov, že áno, ak máte takúto nejakú vec, z ktorej médiá urobili nejakú takú verejne známu vec, alebo kde sa všetko rozoberá, čo ten sudca povie, každá 1 veta, tak ten sudca možno by mal byť taký z dielnejší, aby som to povedal do určitej miery, aby, aby aj nejakým spôsobom vysvetlil ten svoj postoj

a zamedzil to však na druhej strane nejakým spôsobom neospravedlňuje tých, ktorí, ak nechápu toho sudcu, nechápu ten jeho spôsob, aby vyzývali v podstate na jeho trestné stíhanie za to, že urobí niečo, čo mne sa zdá absurdné. Nevieť o tom, neviem, nepoznám dôvody, neviem, ako myslí ten sudca, o čo to chce oprieť, ale už viem dopredu, že je to zlé a že nejakým spôsobom je to, je to trestné stíhatel'né. Takže zas pri tej kritike z mojej strany, áno, môžete to zvalcovať nejakým spôsobom kriticky. Môže sa povedať, že sa nevrátil do dokazovania, že proste je to trochu nasilu hľadanie nejakej právnej kvalifikácie, aby obišiel to premlčanie tak, ako to pán Procházka hovorí. To sa mi zdá, že je kritika prípustná. Možno do určitej miery to má aj hlavu, aj päť tú argumentáciu, ale to už vyzývanie, ak neurobíš to, čo ja mám, aký mám ja názor, tak hneď trestné oznámenie a hneď ohýbanie a zneužívanie a neviem aké trestné činy tam v tom mediálnom priestore, tak to určite, to určite nie, t zn. že opäť sme v tom, že 90 % toho rozhovoru dekana Burdu je podľa mňa v poriadku v tých hraniciach tej prípustnej kritiky a znova sa to vychýlilo len v nejakom tom určitom, určitom smere. Takže záver z môjho pohľadu, ak sa odborne kritizuje, každý by mal kritizovať tak alebo každý by pri tej kritike mal vychádzať z toho, že možno nemá pravdu alebo možno ten názor jeho nie je správny, a preto by nemal apriórne uvádzať. Toto je určite trestný čin a ten sudca je na stíhanie a t d'. mal by sa zastaviť pri tej kritike, povedať, prečo to je nesprávne? Z môjho pohľadu, z akého dôvodu to je to hodné kritiky alebo na druhej strane, prečo je to správne?

Teda? 1 vec, druhá vec, tá sa týka tých, tá sa týka sudcov. Ak vám tí novinári visia na ústach a vy niečo povieť. A niekedy je vhodné, vhodné to nejako dovysvetliť. Ako som spomínal, toho nášho zdravotníka. Tam proste utíchli akékoľvek diskusie o tom, prečo súd rozhodol, ako súd rozhodol. Tým, že sme, tým, že som povedal 4 vety, tam v podstate sa mi to vysvetlil nejakým spôsobom a už to išlo, tak neviem, či teda má význam prijímať zase nejaké uznesenia Súdnej rady, ktoré prijímame stále, ale minule sme sa bavili o tom v rámci rozpravy, že vždy má zmysel nejakým spôsobom sa k tomu postaviť aj so záverom, t zn. s nejakým uznesením, takže z môjho pohľadu, ak nejaké uznesenie je, tak také, že prípustná kritika nezahŕňa výzvy na trestné stíhanie sudcu len preto, že nepostupuje podľa mojich predstáv, to hovorím len tak, akože v skratke.

Rečník 2

To urobíme.

Rečník 1

Ďakujem, Adrián Kucek. Faktická poznámka. A potom Dana je Linková.

Rečník 8

Ďakujem pekne za slovo, pani predsedníčka. Vychádzam z toho, že tento materiál si predložila preto, lebo sa javí, že z prezentácie nejakých názorov a tvrdení týchto dvoch pánov vychádza určité podozrenie, že prekročil ten rámec prípustnej kritiky. Zdieľam podobný názor ako môj predrečník, teda pán Šamko s tým, že si myslím, že vyjadrenia pána Procházku do tohto bodu nepatria a teda ak vychádzame z toho rámca tak určených kritérií.

Rečník 4

Ako.

Rečník 8

Boli formulované pri debate o tejto téme, tak určite jeho vyjadrenia sú za mňa vyvážené. A ak teda by mala byť nejaká kritika nejakého rozhodnutia alebo práce sudcu, tak by to malo byť takouto, takouto formou. Neviem.

Rečník 1

Ďakujem. Ja som zaradila obidva tieto príspevky celkom zámerne, keďže som fokusovala ten bod na akademikov, na profesorov s tým, že nechcela som zase alebo chcela som sa vyvarovať toho, že nejak ktorá časť verejnosti / médií by mohla povedať, že vybrala som si jedného. A prečo nejdeme skúmať všetko?

Neviem ani predvídať, ako zahlasujeme, či napokon väčšina, časť členov Súdnej rady nebude spokojná s obidvomi. Takže neselektovala som dopredu, neurčovala som ja, čo mám byť predmetom tohto bodu, ale dala som tam obidve tie akademické vyjadrenia vo vzťahu k rovnakému rozhodnutiu. Dana Jelinková.

Rečník 9

Ďakujem za slovo.

Rečník 6

Ja vítam túto debatu, pretože z jej výsledkov sa dá vlastne stanoviť, kde sú tie hranice prípustnej kritiky, lebo niektorí to môžu vnímať problematicky, že tá hranica je tenká medzi vecnou kritikou. Keď sa rozprávate o veci a osobným útokom a napadnutím, keď už hodnotíte vlastne osobu sudcu, mne na tom rozhovore aj, aj v jednom, aj v druhom vlastne prípade nejak zachýbal taký detail, že poučenie o opravnom prostriedku a o tom, že to, či došlo k porušeniu práva alebo k nedodržaniu nejakých právnych predpisov, to musí povedať predseda nadriadený súd na základe opravného prostriedku. Čiže to mi tam trochu zachýbalo, že v podstate v istom momente sme sa dostali do hodnotenia dôkazov a do hodnotenia takého, ktoré prináleží len, len súdu, samozrejme, názory je možné prezentovať v tej vecnej odbornej rovine v momente, keď komentujeme osobu sudcu a začneme mu prisudzovať nejaké úmysly, tak sa dostávame do situácie, že ak tento hodnotiaci úsudok nie je na nejakom dostatočnom skutkovom základe, tak potom v podstate nie je dostato opretý, takže ak by som sa mala oprieť o odporúčania výboru ministrov Rady Európy ešte z roku 2010 a tie sú stále aktuálne a boli vlastne zahrnuté aj do rezolúcie Európskej asociácie sudcov, ktorá zasadala prednedávnom v Jerevane 9. Mája 2015, tak vlastne tam ohľadom tej zodpovednosti sudcov, na ktorú samozrejme sa dá verejne poukazovať, aby teda verejnosť vedela, že aj sudca je zodpovedný za svoje rozhodnutia, za to, čo robí, tak je tam stanovené, že občianskoprávnu a disciplinárnu zodpovednosť možno vyvodiť len v prípade, ak sa jedná o úmyselnú alebo hrubú nedbanlivosť a trestnoprávnu zodpovednosť, ak sa jedná o zlý úmysel, zároveň je tam uvedené, že osobnú zodpovednosť nemožno voči sudcovi vyvodiť, pokiaľ je jeho rozhodnutie zmenené alebo zrušené na základe odvolacieho klasického teda konania, čiže inštančného postupu.

Z uvedeného my vychádza, že pri stanovení hraníc tej prípustnej kritiky a stanovení tých mantinelov, že odkedy, dokedy sa rozprávame o merite veci a odkedy, dokedy sa, odkedy sa už rozprávame o osobe sudcu, ak niekto vlastne verejne nadnesie názor, že sudca by mal byť,

či už disciplinárne, trestne alebo akokoľvek inak zodpovedný, tak vychádzame z toho, že tá osoba by si mala vedieť odôvodniť, prečo pripisuje tomu sudcovi, či už zlý úmysel alebo nedbanlivosť, či už hrubú alebo proste úmysel, nedbanlivosť takého rozsahu, že zakladá disciplinárnu zodpovednosť. Tam je to vo vzťahu k tým mantinelom. Ja keď som si vlastne videla zaradenie bodu programu, tak som si vlastne spomenula na prípad, ktorý sme mali v novembri 20, teraz 3. Či 4. Novembri 2 3. Ak si pamätáte, tam vtedy Minister vnútra z pozície účastníka konania kritizoval vydané nariadené neodkladné opatrenie sudcov Mestského súdu Bratislava 4, kde povedal, že ešte tam naznačil, že sa jedná o spolužiaka, právneho zástupcu žalobcu a že keď sa ukáže, že zle rozhodol, že bude disciplinárne zodpovedný a my sme to vtedy nejakým spôsobom rozoberali z toho pohľadu, že viacerí sudcovia, ktorí sme tu sedeli a ktorí sme boli aj z oblasti správneho súdnictva, sme už v tom čase vedeli, že to rozhodnutie, to neodkladné opatrenie nie je správne, pretože ten kompetenčný senát, ktorý stanovoval hranice civilného správneho súdnictva, možnože nie celkom, ja neviem, to len teraz hádam, možnože nie celkom jasne a jednoznačne sa vyjadril k niektorým veciam, nepripisoval nikto a nedovolili sme ani vtedy, aby tým sudcom niekto pripisoval zlý úmysel alebo potencionálnu disciplinárnu zodpovednosť.

Tento prípad je o to iný, že sa nejedná o vyhlásenie predstaviteľa politickej moci účastníka konania, jedná sa o predstaviteľa v jednom aj druhom prípade vlastne akademickej obce, čiže je ten prípad iný, v jednom prípade sa naznačuje trestnoprávna zodpovednosť, v druhom prípade bol stanovený teda hodnotiaci úsudok, svojvôľa, čo teda tiež môže byť isté predpolie pre vyvinutie zodpovednosti, či už disciplinárnej alebo akejkolvek inej, čiže sú tam náznaky nejakého akože nie celkom vhodného postupu toho sudcu. A tu si treba uvedomiť, že pokiaľ sa jedná o vysokého predstaviteľa akademickej obce, tak predpokladám, že vlastne tým štýlom tej komunikácie vlastne zasadzuje rámec aj pre, aj pre, ja neviem, študentov Právnickej fakulty. Alebo proste reprezentuje svojimi vyjadreniami alebo môže nejakým spôsobom byť, byť ako vzorom alebo jednoducho stanovuje tie hranice komunikácie, preto ja nemám nejaký jednoznačný hodnotiaci úsudok vo vzťahu k tomu, že odkiaľ, pokiaľ by sa malo alebo nemalo, ale z hľadiska odporúčania výboru rady ministrov, teda výboru ministrov Rady Európy vyplýva to, že v momente, ako sa komentuje sudca a prisudzuje sa mu nejaká zodpovednosť, tak sa očakáva, že toto mu sudcovi tá osoba vie dokázať, či už zlý úmysel alebo nedbanlivosť a či je to v tomto prípade, tak to je potom vlastne otázka na tú osobu, ktorá toto vyslovila.

A ak môžem, pani predsedníčka, hoci v čase, keď sme toto zaraďovali, tak sme sa išli rozprávať o akademickej obci a dvoch výstupoch, ale verím teda, že ma nebudete nejakým spôsobom hanieť za to, ak si dovoľím ísť aj trošku nad rámec tohto bodu programu, pretože nastalo od zaradenia bodu programu aj nejaká zmena napr. pán Generálny prokurátor Slovenskej republiky tiež nejakým spôsobom. Na svojom facebookovom profile komentoval rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu a vyslovil hodnotiaci úsudok, teda, že je spokojný s konkrétnym rozhodnutím vzhľadom na to, že sudcovia nepodľahli žiadnemu tlaku a rozhodovali nestranne, čo hoci nie sme v predstaviteľoch akademickej obce, ale sme na Slovensku, čelíme teda tomu, že tuto sa vlastne hodnotí činnosť sudcov teda všeobecne aj na verejnosti, ja si dovoľím vysloviť ako kritický názor k takémuto štýlu

komentovania súdnych rozhodnutí, pretože pokiaľ s tým, má, z toho má vyplývať, že tým pádom prvostupňový sudca, ktorý rozhodol nejak inak, mal rozhodnúť pod vplyvom nejakých tlakov alebo mal sa zľaknúť nejakých politických predstáv, tak toto je potrebné jednoznačne odmietnuť a taktiež si myslím, že odkedy účastník konania hodnotí súd, toto by ma zaujímalo, pretože ja by som potom očakávala, že predseda Slovenskej advokátskej komory by si tiež mohol teda dovoliť v jednotlivých konkrétnych prípadoch hodnotiť rozhodnutie súdu v závislosti od toho, ako to dopadlo. A nepáči sa mi tento, nepáči sa mi tento trend a otvorila som to aj v súvislosti s voľbou predsedu na Najvyšší súd, pretože pre mňa to, aby strana v konaní, pre mňa je prokuratúra a Generálny prokurátor hlavou strany v konaní. Ja neviem, ako sa to v treste nazýva, či je to strana v konaní, aby ten oceňoval predsedu Najvyššieho súdu, ktorý rozhoduje toho súdu, ktorý rozhoduje o vlastne veciach, kde teda táto strana vystupuje a zároveň o 2 3 týždne nato vyslovil teda spokojný hodnotiaci úsudok a hodnotil, že tak teraz to bolo nestranné a bez tlaku.

Mne to príde naozaj ako nepatričné. Súdne rozhodnutie sa má rešpektovať, môže sa analyzovať nejakým spôsobom, ale teda vychádzať z toho, že bolo to nestranné, lebo nepodľahli tlaku, čo keby sme sa zhodli na tom, že to bolo zákonné a spravodlivé, to by pokojne ako stačilo. Netreba tomu prisudzovať žiadne nejaké, či sa niekto zľakol, nezľakol a t d'. a ešte jednu vec, ak dovoľíte, neodpustím si, hoci to nie je z akademickej obce, je to z vlastných radov. Mňa veľmi teda vyrušilo absolútna nekonštruktívna nevecná kritika, ktorá bola vo forme osobného napadnutia nielen členov Súdnej rady, ale aj nového už predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Preto zo strany viacerých sudcov, ktorí sa identifikujú ako vystupujúci pod jednotným názvom Za otvorenú justíciu, je potrebné povedať, že naše uznesenie alebo náš výsledok nášho hlasovania nebol podľa mojich vedomostí napadnutý žiadnou ústavnou sťažnosťou, t zn. že je konečné, nebol nám doručený žiaden podnet zo strany niektorých vonkajších sudcov, ktorí by povedali, ak tam budete mať týchto ľudí na vypočutie, toto sa opýtajte, ak si pamätáš, pani predsedníčka, kolegyňa Berdisová ti dávala otázky pri tvojom vypočutí do funkcie, keď sme ňu volili, predsedníčky Súdnej rady, otázky, ktoré jej doručili. Akože neznámy, neznámy okruh sudcov, t zn.

My tu, bežne sa nám deje, že nám príde podnet zvonka, oboznámime toho konkrétneho kandidáta, či sa chce vyjadriť, či sa nechce vyjadriť, my sme v tomto podľa mňa celkom otvorený a transparentný. Čiže povedať 10 dní, to bolo 10 dní, ešte si všimnite ten akože odstup časový 15. 4. sme volili 2 5. 4. Po desiatich dňoch sa zabudí, zobudila parta spravodlivých sudcov, ktorí odmietli zobrať na vedomie, že doktor Mozner nebol, nebol právoplatne odsúdený vo veci, kde 1 z ich radov bol podnecovateľom tohto disciplinárneho konania a absolútne nekriticky sa stotožnili s disciplinárnym návrhom bývalej ministerky Kolíkovej. Po desiatich dňoch sa zobudí a vďaka mediálnym kontaktom. A ja si tu dovoľím celkom akože vysloviť aj také, taký môj názor, že pokiaľ majú vo svojich radoch pani doktorku magisterku Záleskú a s jej vzťahmi na niektoré, niektoré osoby, ktoré sú v mediálnom svete dostatočne vplyvné tak, aby tu po desiatich dňoch 10 alebo 12 ľudí vo výkone začali vyhlasovať, že je, že to bolo nemorálne a že sme my zlyhali.

A teda pošpiniť dobré meno nielen Súdnej rady, ale aj teda budúceho predsedu Najvyššieho súdu, toto nemá s vecnou a konštruktívnou kritikou absolútne nič spoločné. Potrebovala som

to povedať a prepáče, ak som prekročila rámec bodu programu.

Rečník 1

Ďakujem. V zásade nie, lebo tak venujeme sa justícii a chránime sudcov. A pokiaľ viem, tak František možno je tiež sudca.

Takže mali by sme chrániť aj jeho česť, najmä, keď ja len doplním krátku a potom bude mať Peťo Šramko faktickú a ďalší do rozpravy, že? Ale my nevieme, či to je vyhlásenie 14 sudcov, ktorí sú podpísaní ako s týmpatizanti zoy, pretože my čítame vyhlásenia tímu zoy, my nevieme, kto je to tým, JOJ, pretože tým, že oni nie sú, nemajú žiadne ukotvenie právne, nemajú transparentné financovanie, my nevieme, kto ich platí, to sa nevieme dočítať, nevieme zistiť ich orgány, či majú napr. Združenie sudcov Slovenska a republikovú radu má jednotlivé sekcie podľa krajov. Má hlavné zhromaždenie, ktoré má určité úlohy, má transparentné financovanie, musí zverejňovať. Každý rok. Tu nemáme nič, takže my nevieme, kto je tým zoy, či je tým zdroj. Bývalá hovorkyňa Katarína Javorčíková a bývalá hovorkyňa Pamela Záleská. Lebo oni boli pôvodne uvádzané naposledy, kým sa to preklopilo nad tým zoy, takže vôbec neviem, na koho sa obrátiť.

Komunikácii, ak by som mala záujem, ktorý teda už vôbec nemám, pretože keď mám s niekým konštruktívne a seriózne komunikovať, musím vedieť, kto je na druhej strane a ja mám odpovedať nejakému tímu, kto? Netuším, kto je? Čo, keď to je Katarína Javorčíková sama, ktorá, ako vieme, je, vzala sa funkcie na dôchodku, nemá už žiadnu platenú funkciu a možno sa ľudí a vypisuje pod tímom, ja neviem, a nevieme to ani zistiť, takže ja si myslím, že, že s tímom zdrojstáilo. Faktická poznámka. Peter Šamko. Potom ešte pružine dane je linkovej, no tak áno.

Rečník 5

Ja chcem k dani, lebo otvoril aj toho generálneho prokurátora, ja sa k nemu nevyjadroval, keďže nebol v tom programe, ale myslím, že teda patrí to sem. Minulý mesiac sme tu mali pána Daňa, ktorého sme vlastne kritizovali práve preto, že napadol alebo nejakým spôsobom komentoval sudcu, lebo nerozhodol podľa jeho predstáv. Ten Generálny prokurátor je výborný, opačné, zase chváli sudcov, lebo rozhodli podľa jeho predstáv a tým naznačuje, že ten sudca, ktorý rozhodol v prvom stupni, nemusel rozhodovať nestranne, nezávisle, lebo v podstate on oceňuje, že Najvyšší súd nepodľahol tlaku a t d. t zn. dá sa z toho vyvodiť aj to, že ten špeciál podľahol tlaku, preto tam nevidel nejaké tie nenávistné, ale našťastie máme ten Najvyšší súd, ktorý je výborný a t d. takže tá, niekedy aj tá pochvala by mohla byť taká nejaká vôbec by nemala byť podľa mňa zo strany generálneho prokurátora, lebo to inklinuje, že teda súdy by mali rozhodovať podľa prianí prokurátorov, ak nerozhodujú, tak tam môže byť nejaký ten tlak alebo neviem čo, že v tomto sa stotožňujem s danou, že v podstate, ak sme sa vyjadrovali k pánovi Daňovi, že teda niečo robil, pretože súd nerozhodol podľa jeho predstáv, tak tuto zas by sme mali spomenúť aj toto, že v podstate nezdá sa mi správne, ak sa chváli zo strany generálneho prokurátora súd, pretože rozhodol podľa predstáv prokuratúry a tým sa naznačuje, že teda tie ostatné súdy by buď mali rozhodovať rovnako alebo rozhodovali nejak, pod nejakým tlakom. Ďakujem.

Rečník 1

Ďakujem aj šéfužiniek. Faktická, Marián Fčík, faktická.

Rečník 10

Ja veľmi rýchlo, ja by som len chcela doplniť k útvaru za otvorenú justíciu jednu vec a budem, dúfam, že teda verejnosť si toto vypočuje a najmä pani Javorčíková, pani Javorčíková, to už som opakovane hovorila, mala sa jej senát, dopúšťala najväčších prietáhov na Krajskom súde v Bratislave. Ale keďže majú tlačový orgán, Denník N, konkrétne pani Javorčíková, tak čo sa týka doktora Moznera, len keď kandidoval opätovne na predsedu trestnoprávneho kolégia. Deň pred touto voľbou, redaktorka tlačového orgánu za otvorenú justíciu pani Prušová poslala mne a ďalším dvom viceprezidentom združenia otázku, čo si, či si nemyslíme, že by pán Molzner, na ktorého podala pani Kolíková návrh na disciplinárku v deň, keď podala zároveň demisiu z postu ministra spravodlivosti, nemal by rezignovať na funkciu prezidenta Združenia sudcov Slovenska s tým, že zároveň napísala, že druhú disciplinárku naňho ide podávať vtedajší predseda Najvyššieho súdu Šikuta, o druhej disciplinárke Šikutu nevedel absolútne nikto nič o disciplinárke, ktorú o návrhu na disciplinárku na doktora Moznera vedeli, vedelo zopár ľudí.

A toto ona žiadala ako zohľadniť a teda my sme mali odsúdiť už vtedy v deň podania pomaly návrhu pána Molznera za prietahy v konaní, zabúda pani hovorkyňa, ktorá je na ich stránke uvedená, pani Záleská, ktorá sa od roku 2020 pravidelne dopúšťa prietáhov v konaní, za ktoré je pravidelne trestaná, zatiaľ teda raz disciplinárne a vtedy predchádzajúcim alebo teda súčasným predsedom tohto súdu, pánom doktorom Trubanom. Toto kráľovstvo krivých zrkadiel, v ktorom oni žijú. To je nepredstaviteľné, nekomentovateľné, už to podľa mňa nikoho z nás nebaví, pretože oni sú zameraní na konkrétne osoby. Sami na seba sa nikdy nepozrú. To som považovala za potrebné povedať.

Rečník 1

Ďakujem, ďakujem Marián Fečík.

Rečník 3

Ďakujem za slovo. Ja by som bol veľmi opatrný k tomu, aby sme sa vyjadrovali k hraniciam komentovania zákonnosti súdnych rozhodnutí zo strany strán konania alebo účastníkov, pretože ten Generálny prokurátor je v podstate v rovnakej pozícii ako advokát a prvého vyjadriť názor, pohybuje sa v rovine tej slobody prejavu, v tej ústavnej rovine je to ten čl. 2, ods. 3. A pokiaľ to podľa môjho názoru sa nejak absolútne nevymyká rámcu tej slušnosti, tak pochvala, či už zo strany generálneho prokurátora, ale aj bežného advokáta vo vzťahu k súdnemu rozhodnutiu, podľa mňa nie je žiadnym útokom na súdy a sudcu. Skôr by som teda privítal, aby sme ostali v tých rámcoch ohraničenia tejto úlohy vo vzťahu k tým mediálnym výstupom tej akademickej obce. A tu sa teda zhodujem s Petrom, že.

Pri doktorovi Procházkovi a prof. Procházkovi nevidím žiaden problém, ale ako bývalý disciplinárny sudca som veľmi citlivý na verejné výzvy, na trestné alebo disciplinárne stíhanie.

Rečník 2

Ďakujem, všetko. Ja len pripomínam.

Rečník 1

Že my nemáme teraz bod programu útoky, ale hranice prípustnej kritiky, čiže sme trochu iné roviny. Všetky faktické poznámky boli na danú jelinkovú, takže faktickou poznámkou reaguje Dana Jelinková na tieto, na tieto výstupy.

Rečník 6

Ďakujem pekne. Ja pri hraniciach prípustnej kritiky slobody prejavu vychádzam aj z toho, že nielen priamo kritikou, tak jak uvádzal Peťo Šamko, ale aj vyzdvihnutím činnosti súdu nadriadeného a pripisovaním nejakých, nejakých domnelých svojich úsudkov hodnotíme tým pádom aj činnosť súdu, ktorý rozhodoval predtým, dovoľm si poznamenať, že pokiaľ sme do nášho uznesenia Súdnej rady pred rokom a pol zahrnuli aj Ústavný súd, aj generálneho prokurátora ako širšiu súčasť justície a dovoľili sme si teda apelovať, aby sa neútočilo ani na Ústavný súd, ani na generálneho prokurátora, tak ako širšiu súčasť justície. By som bola rada, keby sa zúčastnil povedzme tohto edukačného procesu spolu s nami a naučil sa tiež prípadne on korektne komunikovať.

Rečník 1

Ďakujem Martin Bezák.

Rečník 11

Ďakujem, pani predsedníčka, za slovo. Ja som chcel pôvodne začať. Inak, ale nadviažem teda na kolegu Mariána Ferčíka. Áno, určite, určite ten, tá miera, v akom sa môžu vyjadrovať účastníci konania, je úplne niekde inde, než v akej sa môžu vyjadrovať k súdnym rozhodnutiam politici alebo iné osoby, ktoré majú nejaké mocenské postavenia, môžu napr. iniciovať alebo priamo vyvodzovať voči tým sudcom zodpovednosť. Ono však to ani nie je podľa mňa nejak sporné, pretože k tomu existuje aj pomerne obsiahle judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, najmä vo vzťahu napr. k advokátom, že a v akej miere a v akej ostrosti môžu teda kritizovať ako zástupcovia účastníka konania teda súdne rozhodnutia, súdne postupy a t. d. je možno v prípade generálneho prokurátora len tá odlišnosť, že Generálny prokurátor tam priamo nie je účastníkom alebo stranou trestného konania, jej hlavou Generálnej prokuratúry a prokuratúry ako celku, ktorá zodpovedá za trestnú politiku štátu a tým pádom on ako keby sám nevystupuje v tom konaní ako účastník a asi aj tam je ten rozdiel aj vo vzťahu k hodnoteniu teda jeho výrokov vo vzťahu k súdom. Či už pozitívnych alebo negatívnych, pokiaľ tu bola vyjadrená obava teda o to, aby sme teda si dávali pozor na hodnotenie nejakej kritiky súdnych rozhodnutí a zo strany účastníkov konania, tak ja mám obavu ešte inú, a to ako naozaj, aby sme aj v prípade kritiky teda predstaviteľov akademickej obce nenastolili teda taký stav, kedy síce ako keby ochránime nejakú integritu súdnictva a integritu súdnych rozhodnutí a zastaneme sa do daného sudcu, ale naopak napr. teda zas to bude mať nevyhnutný opačný dôsledok, že zastrašíme napr. predstaviteľov akademickej obce pred tým, aby vyjadrovali teda svoju kritiku, a to aj ostrú kritiku na adresu teda súdnych rozhodnutí a súdnych postupov, pretože to je môj osobný názor, s ktorým sa možno viacej nebudú teda zhodovať, ale predsa

len akademik je akademik, nemá, nemá žiadne mocenské páky na to, aby realizoval nejakú svoju ostrú kritiku a jej dôsledok napr. aby začal, dal podnet alebo dal návrh priamo na disciplinárne alebo trestné stíhanie súdu, podal obžalobu a t d'. je to nejaká jeho kritika, t zn. že tým nechcem povedať, že teda treba nejaké neprimerane chrániť vyjadrenie a predstaviteľov akademickej obce, tým chcem povedať len toľko, že je to veľmi proste tenký ľad a my musíme nájsť tú hranicu v rámci tej ekvilibristiky, ktorá je jednoducho veľmi, veľmi ťažko určiteľná. Na to by som si iba na to apelujem, aby sme to robili, lebo vlastne Súdna rada v tomto zložení bola mnohokrát kritizovaná za to, že my si akýmsi spôsobom vyberáme, že poho ako odsúdime, že niekoho odsudzujeme ostrejšie, niekoho odsudzujeme, vôbec, niekoho odsudzujeme menej a myslím si, že aj tým spôsobom, akým sme rozhodovali o jednotlivých teda otázkach týkajúcich sa kritiky súdnych rozhodnutí, útokov na súdy a t d'. sme dokázali, že to tak nie je. Ja som sa dokonca k tomu aj vyjadroval, vyjadroval, ostatne, myslím to bolo k článku šéfredaktora Denníka N pána Kostolného, kde vyslovene uvádzal nepravdy o tom, akým spôsobom sa tá Súdna rada v súčasnom teda zložení zaoberala takýmito návrhmi, t zn. že aj táto aj diskusia podľa mňa na dnešnom zasadnutí Súdnej rady preukazuje to, že my vôbec ako jednoducho si nevyberáme a prejednávame v podstate akékoľvek takéto okolnosti, ktoré môžu byť neprimeranou kritikou sudcu alebo v niektorých prípadoch dokonca teda priamo útok ad hominem na sudcu k samotnej tej, tým dvom teda vyjadreniam dvoch akademikov, ktoré teda boli podnetom pre tento bod nášho programu. Chcem uviesť toľko, že viacerí z nás sa tu už teda vyjadrili, že jednoducho je pre nich to vyjadrenie pána Doc. Procházku prijateľné, naopak, teda to vyjadrenie profesora Burdu, najmä ten jeho záver, kde teda komentuje, že takýto postup súdu by mohol byť zakladať aj jeho trestnú zodpovednosť. Už nie, to je práve. A teraz sa vraciam k tej hranici, k tomu tenkému ľadu a k tej ekvilibristike, ktorú my musíme hľadať, pretože keď si naozaj sa odprostíme od toho, že kto čo povedal, tak v podstate obidvaja hovoria to isté, lebo čo povedal doc. Procházka, ja som si tuná urobil také výpisky z toho, z toho jeho vyjadrenia. Povedal, že považuje postup pána sudcu doktora cisárika za procesnú šikanu, ktorú je mylné nazývať spravodlivosťou a na ktorej distribúciu sú príslušné súdy, ďalej ju tento postup nazval alebo opísal ako postup, ktorý je zjavne motivovaný snahou obísť novú právnu úpravu premlčania, ďalej ho označil za svojvôľu a nakoniec ho označil aj za manévre, ktorých podstatou je krížová výprava.

Za zjavne veľmi osobnou predstavou konkrétneho sudcu. Kto si čo zaslúži, hej? Čiže v podstate to, čo povedal doc. Procházka, je to, čo povedal profesor, teda Burda, len miernejšími slovami, čo sa týka tých jeho ako keby v úvodzovkách výziev. Za trestné stíhanie sudcu. Tam treba povedať, že ja som si veľmi pozorne pozeral ten rozhovor pána profesora a dekana teda Právnickej fakulty s redaktorkou Ankou Žitnou a on mal 2 také časti, kde on v úvode vlastne veľmi podrobne popisuje, akým spôsobom teda alebo na základe akých právnych úvah on dospel k záveru, že takýto postup v podstate je svojvoľný. Hej? Čiže tým sa aj, toto je to, čo aj hovoril kolega Peter Šamko, že tá časť toho rozhovoru je absolútne v pohode, pretože jednoducho on tam nerobí nič iného, iba veľmi tak, ako to vždycky konštatujeme na Súdnej rade, podrobne zdôvodňuje, že prečo jednoducho takýto postup tu podľa práva nie je možný.

Potom sa to prelialo po nejakých otázkach, inej téme. Myslím. V závere ešte späť k tejto

téme, kde teda pani redaktorka sa teda spýtala, spýtala profesora Burdu, že teda, čo teda s takýmito sudcami? Uplatňujú to právo svojvoľne? A tam myslím, a opravte ma, ak sa mylím, prof. Burda povedal, že sudca, ktorý teda rozhoduje, budem to voľne parafrázovať, o vine na základe právnej normy, ktorá v relevantnom čase teda neexistovala, sa môže dopustiť teda trestnej zodpovednosti a jeho treba stíhať. Čiže to je vlastne ako keby len ako keby sprísnenie tej kritiky alebo ako iná úroveň tej kritiky, ako mal pán doc. Procházka, lebo on tiež vlastne teda hovorí o svojvôli, o nejakej predstave sudcu, ktorý s rozhodovaním súdu nemá nič spolu, ktorá z rozhodovaní súdu nemá nič spoločné, čiže keď niekto hovorí o svojvôli a hovoril o svoj pri rozhodovaní súdu, tak samozrejme, to v trestnoprávnej rovine má za následok. Čo už sme x krát to mali na programe dňa, ohýbanie práva a t d'. čiže tým nechcem, aby tento môj prejav bol vnímaný ako obhajoba profesora Burdu. Len sa pýtam teda, že keď sa púšťame do takýchto súi, že ako chceme formulovať teda vymedzenie tých hraníc a kde teda tá hranica je? Lebo pre mňa je veľmi, nerád by som bol naozaj, aby sme teda navodili stav, kedy my ako úplne striktné niečo určíme a potom aj vlastne tým zviažeme, zviažeme tú kritiku aj predstaviteľov akademickej obce, pretože jednoducho, keď povedia dvaja to isté, len 1 to poviem miernejšie, lebo ani 1 z nich nerobil to, čo sme tu mali na programe x krát, hej? Že jednoducho ad ho, my neviem, proste útočil, že a ten sudca aj zločinec a proste treba ho zavrieť. Toto nezaznelo ani v jednom z tých typov, každý je aj 1, aj druhý z nich vlastne povedal to isté, len profesor Buda to povedal omnoho ostrejšie to na zem, hej? Čiže toto je v podstate to, čo nejaký prínos, ktorý ja som do tej debaty chcel vložiť.

A skúsme sa teda zamyslieť aj nad tým, posledná vec, ktorú teda chcem ešte uviesť. Je potrebné teda poukázať na to alebo na kontext tých vyjadrení profesora Burdu, prof. Burda, ja ho z akademického pôsobenia poznám veľmi dlho a poznám ho ako veľmi erudovaného a čestného človeka. Nakoniec to bolo on, ktorý vlastne nominoval, lebo navrhol za kandidáta na špeciálneho prokurátora doktora Lipšica a práve, práve spôsob, akým pán doktor Lipšic vykonával túto funkciu, vlastne priviedol profesor Burdu k tej kritike, akej, ako vidíme dnes, hej, že vlastne ako keby z môjho osobného pohľadu tá aj ostro z tej kritiky týchto postupov aj Úradu špeciálnej prokuratúry a určitých sudcov Špecializovaného trestného súdu, aj určitých príslušníkov bývalej Národnej kriminálnej agentúry. Pramení z toho, že proste zo sklamaní pána profesora, že zveril dôveru, teda svoju osobu, ktorá proste v tej funkcii absolútne zlyhala, t zn. že to len toto iba akože to tiež nie je ospravedlnenie nejakej ostrosti jeho výrokov, ale treba každý výrok vnímať v nejakom kontexte, neni to výrok taký, ako sme x krát mali, že zavrite ho, lebo mi, sa mi nepáči jeho rozhodnutie. To je možno všetko, čo k tomu by som chcel dodať. A je to skôr iba ako keby môj nejaký pohľad na to, a teda nejaká snaha upriamiť aj váš pozornosť ako kolegom na to, že asi rád, to by som sa ja rád uberal pri rokovaní o tomto bode. Ďakujem pekne.

Rečník 1

Ďakujem. Myslím si, že zatiaľ nikto nevybočil z rámca bodu, ani z pohľadu toho, že sa snažíme určiť hranice kritiky a nie zastrašiť akademikov. No ale povedal, faktická poznámka. Adrián Kucek, Peter Šamko, Dana Jelinková a Tomáš Lalík.

Rečník 8

Nie za slovo. Pani predsedníčka v podstate si mi zobrala ten úvod mojej reči, ale zopakujem to, ja sa v podstatnej miere nestotožňujem s tým, čo povedal kolega Bezák s tým, že nemám vôbec dojem, že tu zastrašujeme akademikov, práve naopak. Bolo to viackrát opakované zdôraznené, že akademici, osobitne tí, ktorí sú v nejakých vrcholných funkciách, profesori, docenti, proste jednoducho rešpektované osobnosti, sú to odborné authority, ktoré musia vážiť svoje slová. To za mňa je jednoznačné, ja nesúhlasím ani s tým, že sa, že sa máme odprostiť od toho, čo kto povedal z tých dvoch pánov. Treba práve posudzovať tú ostrosť, ktorá tu bola viackrát spomenutá aj kolegom, teda spôsob a formu vyjadrenia tých svojich úvah a myšlienok, takže opakujem, podľa mňa nie je možné dať na roveň tieto.

Rečník 4

2.

Rečník 8

Prezentácie svojich teda tých úvah týchto akademikov a hodnotenie, vyjadrenia pána Procházku, za mňa úplne v poriadku.

Rečník 1

Ďakujem, Peter Šamko.

Rečník 5

No tak prvá vec, tie vyjadrenia pána Procházka budú, vôbec nie sú rovnaké, nie sú identické. U pána Burdu bola výzva na trestné stíhanie a navyše slová ako justičná mafia, máme tu znova z rodňak justičnej mafie, lebo zas, lebo proste nejaký sudca si ide urobiť niečo, čo mne sa nepáči, čo ja považujem z právneho hľadiska za úplne a nehorázne, tak už je to justičná mafia, keď tu zaznelo, že veď to nie je účastník sporu, politik, veď je to akademik, to nie je len akademik, akademik nie je niekto, akademik, nie je nikto bez zodpovednosti, aj ten má nejakú zodpovednosť a nemôže si podľa môjho názoru búchať, čo chce a potom povedať, veď ja som akademik, nie som politik, tak proste v žiadnom prípade, keď sa použije svoje svojvôľa, neznamená to automaticky ohýbanie práva. Bežne sa to používa nielen ani ako ohýbanie práva disciplinárne, ale to je niekedy bežný výrazový prostriedok odvolacieho súdu dovolacieho, kde chce zdupľovať nejakú tú chybu súdu. Takže keď Procházka povie, svojvôľa, nie je to výzva na nejaké trestné stíhanie.

Zastrašovanie akademickej obce. Znamená to, že my chceme, aby akademická obec nezastrašovala sudcov stíhaním, práve naopak, akademická obec tu alebo predstaviteľ akademickej obce podľa môjho názoru zastrašoval, zastrašoval toho sudcu tým, že teda je na trestné stíhanie. Pomaly už na rozsudok je a navyše to spájal so slovami justičná mafia, to je mimo kritiky. Ja keď chcem kritizovať nejaký postup procesný sudcu, zmena právnej kvalifikácie, poviem to presne, ako to hovoril, ale načo tam budem nechať? Načo tam budem pchať mafiu? Len preto, že som akademik, že to môžem alebo že proste mám nejaké, proste mne sa to nezdá vhodné, t zn. to, čo ja som hovoril je, aby kr kritizovala akademická obec, ale aby akademická obec nezastrašovala, aby si dávala pozor na to, keď niekde spomenie slovo mafia a t d'. pretože to hovorí vo, v nejakom verejnom priestore, t zn. a už vôbec

vo veciach, kde nepozná dôvody, ktoré súd viedli k tomu postupu, lebo súd nemá povinnosť oboznámi.

Asi som už prekročil.

Rečník 1

Áno, teda aha.

Rečník 5

Pardon, tak dobre. Ďakujem.

Rečník 1

Dana Jelinková. Keby ste sa neozval, nevšimla by som si to.

Rečník 6

Ja začnem od konca. Toto vôbec nie je osobná rovina, tu nikto nespochybňuje erudovanosť nikoho. To verím, že všetci sme pochopili, že si ideme stanoviť v diskusii nejaké, nejaké hranice, že odkiaľ, kam je to bezpečné a odkiaľ, kam už je to za hranicou nejakej akože bezpečnej realizácie, bezpečnej, dovolenej realizácie, slobody prejavu. Keby som dostala otázku, čo s takýmto sudcom, tak by som podľa mňa voľby korektné povedať, dať opravný prostriedok a počkať si, čo, ako rozhodne o tom nadriadený súd a jednoznačné hodnotiace úsudky trestne stíhať, disciplinárne stíhať, stíhať, vyvodzovať zodpovednosť môže povedať osoba, ktorá má na to dostatok dôkazov a má vlastne jednoznačne preukázané, že je to tak a potom si musí vlastne za tým stáť alebo môže použiť podmieňovací spôsob, ak by bol preukázaný zlý úmysel, ak by boli naplnené podmienky, prichádzajú tu do úvahy tieto možnosti, disciplinárny podnet na disciplinárne stíhanie alebo teda či už poukázať na tú možnosť trestného stíhania.

Ja tu mám tiež poznačené, ja ako nevhodne zvolené výrazové prostriedky, ktoré zasahujú teda to vnímanie asi najviac a to je to, čo hovoril teraz Peťo, tá justičná mafia, to bolo silné, justičná mafia znamená organizovaná, zločinná, organizovaný nejaký proste postup úmyselného zapojenia sa do nejakých, do nejakých procesov a je to, je to podľa môjho názoru teda nevhodne zvolený výrazový prostriedok, možno taký skratkovitý, ale žiadal by si potom nejakým spôsobom korekciu.

Rečník 1

Ďakujem, Tomáš Lalif. Faktická.

Rečník 12

Áno, ďakujem. Ja poviem takú všeobecnú vec, možno, že ešte žiadny rečník nepovedal rozdiel medzi verbálnym a písomným prejavom, ktorý je podľa mňa dosť kľúčový, aj prehodnotenie toho konkrétneho prejavu, kým pri písomnom prejave človek má čas na reflexiu a možno voľbu tých správnych a výrazových prostriedkov, tak pri tom verbálnom prejave častokrát za takúto reflexiu, pri tých okolnostiach a v kontexte ani nemá, tým sa nechcem zastávať profesora Burdu a tiež si myslím po vypočutí daného videa, že niektoré jeho vyjadrenia boli za čiarou, ale vo všeobecnosti myslím si, že by sme mali brať do úvahy, aká forma toho prejavu a je. A taká druhá všeobecná poznámka sa týka toho tiež,

že si myslím, že procesné strany môžu komentovať súdne rozhodnutia aj verejne, okrem teda toho, že podajú nejaký procesný prostriedok nápravy, keďže sú účastné na tom procese a rannom procese, majú aj záujem, takže to, že komentujú, či sú spokojné alebo nespokojné so súdnym rozhodnutím, považujem za úplne normálne ické.

Rečník 4

Ďakujem.

Rečník 1

Ďakujem. Reakcia Martina Bezáka na faktické poznámky v rozsahu faktickej poznámky. Dvoch minút.

Rečník 11

Sníčka. Myslím si, že to zvládne do tých dvoch minút. Veľmi stručne. Ja som nepovedal, že zastrašujeme sudcov alebo teda pardon, sudcov, akademikov, ja som povedal, že by som bol nerád, ak by rozhodnutie teda Súdnej rady viedlo k zastrašovaniu akademikov, ja som tam narážal na tú tenkú líniu, ja túto debatu naopak vítam, rovnako som nepovedal, že sa treba oprostil z obsahu vyjadrení doc. Procházku a profesora Burdu, ale že teda ich podstata s výnimkou toho záveru pána profesora je rovnaká. Čiže to je, to je asi rozdiel a nepovedal som ani to, že vnímam samotné teda to vyjadrenie ako celok pána profesora Burdu, ako bezproblémové, iba som sa snažil nejakým spôsobom prezentovať rámec úvah, v ktorých sa ja ten pohybovať a teda nejaké mantinely, kde, kde, kde podľa mňa aj tie úvahy naše by sa mali teda riešiť, čiže to je iba môj názor, čo sa týka tej justičnej mafie. Priznám sa, že ja som skôr narážal na tie výroky týkajúce sa teda sa teda tej, toho trestného stíhania, ale čo sa týka tej justičnej mafie alebo tak, sme právnici, sme tu, sú svoje advokáti, notári, takže zas treba ako keď niečo chceme hodnotiť, ísť do dôsledkov.

Ja si to teraz presne nepamätám, ale až teraz som si na to spomenul, keď zaznelo, ale on vlastne prof. Burda, myslím, vyjadril pochybnosť nad tým alebo teda, že či tu náhodou zas nezačína nejaká justičná mafia, ako to prezentoval v minulosti, teda tá druhá názorová strana. Čiže len toľko som z toho vôbec. Ďakujem pekne.

Rečník 1

Ďakujem pekne. Nasledujem ja. Ja som sa snažila robiť si poznámky, najskôr to vyzeralo, že budem mať jednu. Takto vyzerajú moje poznámky, tak snád' nič nezabudnem, lebo sa to pridávalo, asi to poznáte všetci, takže skúsím nejako ísť na to viacero, čo sa tu povedalo. Pokiaľ ide o to, že ma, čo s tým? Nepovedal, že ideme zastrašovať? Vo mne nevyvoláva dobrý podpis ani to, že povie člen Súdnej rady, že bol by som nerada, aby Súdna rada zastrašovala akademikov, lebo to navodzuje taký dojem, ako keby tam, tu riziko hrozilo, čo absolútne vylučujem, pretože aj ten bod nie je nazvaný nijako útočne, je nastavený tak, že ideme sa baviť o tej hranici. Nemôžeme sa tváriť, že akademici nie sú výraznou súčasťou verejného priestoru, minimálne tí, ktoré sa venujú trestnému právu, dnes sú súčasťou toho, aby ako sa vytvára názor spoločnosti na fungovanie.

Pokusujem sa na tie trestné súdy, lebo gro tej, tej debaty vo verejnom priestore sa venuje tým, tým trestným rozhodnutiam väzobným alebo či už merite, takže. A ako zopakujem,

preto som dala obidva tie výstupy mediálne, že ja nie som tá, ktorá má selektovať, čo si myslí, ale aby sa kolektív dohodol, či aj keď som vnútorne mala nejakým samozrejme už nastavený pocit alebo názory jemný s tým, že ďalšie názory absorbujem, ale dala som tam obidva tie výstupy.

Pokiaľ teda budem reagovať na toho šalálíka. A určite je rozdiel, keď niekto píše a vie si to 4× prehodiť a ja osobne to ešte ráno prerábam. Keď som vychladnutá, lebo keď adrenalín na nahnevanosť a rozhorčenosť a sklamanie, tak nie je to dobrý, dobrá ruka na držanie pera.

Rečník 2

Ale.

Rečník 1

Doktor, pardon, prof. Burda robil aj rozhovor u Adama Valčeka ex post.

A tam zopakoval to, že áno, že boli to tvrdé slová, stojí si za nimi a teraz budem parafrázovať, dostal tam nejakú otázku, že či by to znovu tak zopakoval a on sám povedal, že áno, že používa tvrdšie výrazy, aj tvrdšie metódy, ako to robil pred pár rokmi, ale to si vyžiadala doba, takže ja si myslím, že tak, ako poznám, ja si s pánom profesorom Burdom vykám stret, sme sa viac, viac pracovne, ale mám ho nasledovaného ako inteligentného človeka, ktorý si myslím, že je schopný sebareflexie a nemyslím si, že keď my sa korektne vyjadríme na adresu jeho výstupu, že nie je schopný to spracovať a pripustiť si nejakú chybu, o tom som naozaj vnútorne presvedčená a ja som dokonca mala z toho rozhovoru u pána Valčeka, z neho pocit, že ako keby jemne to sám v sebe prehodnocuje.

Rečník 2

Ale.

Rečník 1

Ten pohľad na to celé, ako on od roku 2022 pristupuje k tomuto, nejako drží, hej, že čomu rozumiem, pokiaľ ide o to, že, že strany v konaní môžu komentovať rozhodnutia. Určite áno. Preto sa nám často dialo, keď ešte sudcovia ani nechceli vyjadrovať svoj názor, že prokurátor vyletí v pojednávacej miestnosti, či už je spokojný alebo nespokojný, povie istý názor.

Rečník 2

Ale.

Rečník 1

Rovnako opäť mám korektný vzťah s pánom Žilinkom, pri všetkej úcte, on nebol v tej pojednávacej miestnosti, on nebol ten, ktorý keď vyšiel z pojednávacej miestnosti, povedal, súhlasím, podáme odvolanie, podáme sťažnosť. Nedostatočne proste to štandardné, čo prokurátor má vyjadriť bezprostredne ten dojem, on ku konkrétnemu rozhodnutiu Najvyššieho súdu sa vyjadril presne tým spôsobom nešťastným. Za mňa. Ako povedala Dana Jelinková, že teda títo sudcovia nepodľahli tlaku, čo navodzuje dojem, že ostatní podľahli, pochválil ich, čím vlastne navodil dojem, že tí ostatní to nemuseli

mať celkom v poriadku a musím byť v tomto konzistentná a aj to tak vnútorne cítim, pretože neviem, ktorí z vás boli členmi Súdnej rady v tom čase, keď bolo prvé rozhodovanie o väzbe, tzv. Čurillovcov a Okresný súd Bratislava 3 rozhodol o ich vzatí do väzby a následne sa nad Krajského súdu Bratislava ich prepustil z väzby.

Ja si pamätám presne tú situáciu, pretože bola som členkou, samozrejme už v tom čase Súdnej rady a navrhla som ja v tom čase na návrh uznesenia, ktoré bola som úplne proste zmietnutá zo stola, vtedy som bola vo veľmi menšine až tak, že 1 proti všet.

Rečník 2

1 proti všet.

Rečník 1

Kde som reagovala na viaceré politické výstupy v tom čase a myslím, že to bol v opozícii, vtedy bol terajší predseda vlády, viacero, viacero proste takých tých výstupov bolo a v tom som zahrnula a poukázala aj na to, že ten deň, keď boli prepustení tzv. Urillovci rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo zadržania alebo teda na základe ich sťažnosti, tak vtedajší.

Rečník 2

Šéf.

Rečník 1

Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry v tom momente mal prejav na pôde parlamentu Slovenskej republiky. Nevie, či dával nejaké hodnotenie, niečo, proste tam stál pred tým pultikom, právo asi o činnosti Úradu špeciálnej prokuratúry a niekto mu tam prišiel povedať do úška túto informáciu a on v rámci tejto správy oznámil, Čurillovci boli prepustení, celá vtedajšia koalícia. Hurónsky potlesk a výkryky. Aj keď zvíťazíte vo futbale, v hokeji teraz nebudeme hovoriť, hej, lebo to nám nedeje, keď víťazíte vo futbale, tak proste aplauz a nadšenie a ja som na toto už vtedy poukazovala, že toto nie je v poriadku, nemôže sa ťahať do parlamentu špeciálny prokurátor, ktorý sa, sme sa všetci, niektorí sa dokázali tváriť, niektorí nie, že je apolitický, on sám sa tváril celý čas, hoci bol celý život politik. Na pôde parlamentu, kde má byť odborná debata o stave Úradu špeciálnej prokuratúry, tak potom o čom sa bavíme?

Potom sa, presne sa povedalo, že ten sudca, ktorý rozhodol.

O ich vzatí, má mu tliekať vtedajšia opozícia a je to v poriadku? Alebo má bučať vtedajšia koalícia a je to v poriadku? Takže nemôžem súhlasiť ani s tým, že je v poriadku. Aj keď to bola slušná forma, nebolo to hrubé ani nič, samozrejme, zo strany generálneho prokurátora, ale keď to komentoval ten prokurátor, ktorý bol prítomný na tom, na tom verejnom zasadnutí, je to v poriadku, ale keď ja si nemyslím, že je to v poriadku, keď to urobil ex post Generálny prokurátor na Facebooku.

A posledná poznámka, že v podstate, aké si Martin v. Bezák hovoril, že v podstate povedal Rado Procházka, Eduburda, to isté, len inak, aj keby sme pripustili, že to bolo to isté, ale inak, tak ten tón, ten je podstatný, tie slová sú podstatné, to, to, to zaťatie do živého je podstatné,

lebo presne ako to urobil aj podľa môjho vnímania pán Procházka, kde kulantne to napísal, že máme tu aj takéto niečo. Vidím to ja takto, ale ten pán Budaj to dal inak, prostě on to, on zatiaľ do živého a urobil to vedome a myslím si, že aj vedomý si toho, že to, že to bude mať takúto, takúto reakciu, minimálne takúto debatu, či už na pôde Súdnej rady alebo vo verejnosti. Hádám som na nič nezabudla. Faktická poznámka. Tomáš Lalík a potom nasleduje Martin Bezák.

Rečník 12

Asi sme sa nepochopili, pani predsedníčka, ja som tie argumenty myslel všeobecne nekonkrétne, t. zn. rozdeľovať, či ten prejav je písomný alebo verbálny vo všeobecnosti a tak isto vo všeobecnosti sa povedal argument, že procesné strany majú právo hodnotiť rozhodnutie a postup súdu, tu boli argumenty všeobecné, nie konkrétne, odhliadnuc od tých konkrétnych okolností, ktoré sú spomínané.

Rečník 1

Ďakujem a ja ďakujem, Martin Bezák.

Rečník 11

Musím súhlasiť so všetkým, čo si povedala pani predsedníčka. Však ja som to ani inak nemyslel, možnože by, že v tom teraz, keď sa viacerí kolegovia k tomu ozvali, ja by som poopravil to vyjadrenie moje v Smere, keď som hovoril, že by som bol nerád, keby to viedlo k zastrašeniu, možnože, tak som si uvedomil, že to vyznelo inak, než som to myslel. Ja by som skôr možno to nazval ako keby k paralyzovaniu akademickej debaty a myslel som to nie v miere, že teraz akože my tu vydáme nejaké akože ostré stanovisko, ale skôr k tomu, aby to, aby to naše stanovisko, keď budeme prijímať, ešte opätovne teda zdôrazňujem, že ja vôbec nemám problém s týmto bodom programu a budem rád, keď k tomu nejaké stanovisko zaujmeme, ale keď ho budeme prijímať, aby malo čo teda ako keby takú najabstraktnejšiu polohu, normy, hej, že nech to, nech to neni také, že keď my niečo povieme, tak zrazu to úplne zviaže ako keby tú kritiku aj pri tých akademikoch, že, lebo je to naozaj veľmi tenká čiara a teraz je to vidieť aj na našej diskusii, že ja, ja napr. považujem tie 90, 90 %, tie vyjadrenia tých oboch pánov za totožné, vy, ostatní kolegovia, nie je tam nejaký záver, s ktorým sa asi všetci zhodneme, že tam by mal byť v inej podobe. Čiže iba o toto mi išlo, o nič iné. Ja som teraz ani nechcel povedať, že my tu jej chodíme, toto vôbec nebolo mojím cieľom, čiže len aby som to teda dal na správnu mieru a to, že prof. Burda, inteligentný človek a že určite teda, určite teda znesie akúkoľvek kritiku a vyvodí si z toho pre seba nejaké následky, o tom nepochybujem a ja, však on dokonca v tom rozhovore pre magazín Kontext da ju uviedol, že on dokonca ochotný sa ospravedlnil. To je tá móda, ktorú tu snažil zaviesť vlastne predchádzajúci predseda Súdnej rady, pán prof. Mazák, kedy tu navrhoval uznesenia na ospravedlnenie, za čo ani Súdna rada teda kompetenciu nemá, čiže to teda ako keby iba k tomu, aby som uviedol tie svoje slová na správnu mieru.

Rečník 1

Ďakujem pekne, ďakujem, faktická poznámka. Martin Puchala, potom Peter Šamko.

Rečník 13

Ďakujem pekne za slovo. Pani predsedníčka, ja sa tu nechcem nejak vyjadrovať ani k jednému, ani k pánu Procháovi, pánovi Burdel, už vôbec nie hodnotiť tieto, tieto prejavy, to chcem ale povedať, že v praxi som sa veľakrát, preto, poviem to tak nadnesene, z nezávislosťou súdneho rozhodnutia, od zisteného skutkového aj právneho stavu. A keď to takto je, tak to treba jasne a vecne a kriticky pomenovať, aj tí sudcovia, ktorí v zásade majú pečiatku, rozhodujú o našich právach a povinnostiach v našich životoch, ak to tak nadnesene poviem, tak jednoducho by sa mali tešiť tomu, že aj z radov akademickej obce je tu nejaká vecná kritika, ktorá aj ich môže niekam, čiže ja si myslím, že áno, treba voliť slová, právne slová, ale treba byť dostatočne tvrdý na to, aby tí sudcovia si uvedomili, že tá právomoc, ktorá im bola zverená, musia vykonávať tak, ako vykonávať majú.

A či ja to nazvem svojvôľou, lebo keď je niečo nazvané svojvôľou, tak je to dosť vážny pojem, keď to tak možno na prvý pohľad nevyzerala svojvôľa. Znamená, že si rozhodnem ako chcem, to je to isté, čo som povedal nezávisle od zisteného skutkového právneho stavu, tak je to len jemnejšie slovo na to, že som rozhodol tak, ako som rozhodovať nemal a keď som rozhodol tak, ako som rozhodovať nemal, tak za to musím niešť aj nejakú formu zodpovednosť.

Rečník 1

Ďakujem, ďakujem. Problém je v tom, že tu žiadne rozhodnutie ešte nepadlo a kritizuje sa dopredu a neprimeraným spôsobom. Peter Šamko, potom ešte Pružine tak a ešte Pružinec, potom nie už len Peter Šamko.

Rečník 5

Dobre, ja len som chcel ako k tomu doplniť, že teda sme sa asi nepochopili, lebo tá kritika tam bola. To je v poriadku, ale výzva na stíhanie sudcu nie je. Akademická debata nie je akademická, to proste je akademická obec, nie je na to, aby vyzývala na trestné stíhanie. Ak nepôjdete. Podľa môjho názoru to je to, čo hovorí aj Marcela Kosová. Tu nikto nepovedal, že on nejako postupuje nesprávne, správne alebo nejako? Ja vám povedať, že podľa mňa rozhoduje nesprávne, ale na čo mám vyzývať, aby bol zatvorený? Pozatvárajme toho sudcu, lebo nejde tak, ako si ja myslím, ja učím právo od 100 rokov a podľa mňa tam, aby takto, a keď ten sudca rozhodne, takto, treba ho dať do basy. To nie je akademická debata, akademická debata je to, čo urobil pán Burda, urobil pán Burda 90 % tej, tej relácie, vysvetľoval, prečo si on myslí, že ten postup je nesprávny? Ten zvyšok mafia, okamžite mu treba vzniesť a začať vyšetrovanie. To už podľa mňa nie je debata tá akademická, to by som ja akože chcel zvýrazniť a ešte sa vrátim k tomu akademikovi, veď to je len akademik, to tu už zaznelo 3×, to nie je len akademik, to nie je nikto, hej? Že by teraz, znova to zopakujem, že on si môže povedať, čo chce, veď je to len akademik, nech si hovorí alebo čo podľa mňa to, že to v žiadnom prípade ten akademik presne má posúvať to právo dopredu aj tou kritikou postupov súdu alebo súdnych rozhodnutí, má, ale nemá už brať takú tú, že ja som teda ten najmúdrejší a ak to nebude podľa môjho predpáv, tak treba pozatvárať to, to už sa mi zdá, že už to je nad rámec tej, nad rámec tej kritiky a kludne, kludne to mohlo zostať v tej rovine, že vysvetlím tú nesprávnosť

a koniec. Akademik nie je novinár z Nového času, ktorý ide robiť bulvárnu tú tému z toho a tým, že on začal vyzývať a zavrieť a vyšetrovanie a naskočil vlastne na tie otázky, či netreba už vyvodzovať nejakú zodpovednosť z odbornej kritiky, spravil bulvár a ten, ten bulvár už nie je nejaká akademická obec, už proste naskočil na tú, na takú, ja to nazvem, lacná nejaká taká vec pre verejnosť.

Ukážem vám súkno. Ak uvidíte, že toto spraví, okamžite ho môžete zošrotiť. Lebo vlastne ja už som povedal ten názor a on pôjde v jeho, on pôjde nejako v jeho rozpore, takže poviem, toto treba odlišovať a nehovoriť, že ja to, že som akademik neznamená, že všetko, čo poviem, je akademická debata, to tak vôbec nie je. Podľa mňa. Môžem teda sklíznuť aj na úroveň nejakej bulváre? Môžem proste, aby to zas nebolo tak, že keď som akademik, tak viem všetko a teda môžem povedať všetko a tým pádom môžem aj nahrádzať nejaké rozhodnutia súdov alebo odôvodnenia súdov, lebo proste ja som ten, čo udáva tón a všetci, čo idú, všetci, čo idú okolo a nesúhlasia, tak proste ich treba nejakým spôsobom odstíhať, t. zn. že z môjho pohľadu to, že ostanem na fakulte akademik, nie je bianko šek na to, aby sa mohol povedať čokoľvek a to nie je nejaké obmedzovanie, obmedzovanie odbornej kritiky alebo niečoho, to je len proste, aby si aj ten akademik uvedomil, že teda odborná kritika končí. Potom začína bulvár, aj ten môže končiť, potom bezbrehej nejaké výzvy na stíhanie sudcov, potom do toho zapletieť tie justičnú mafiu, aj keď nejaký kontextoch a na záver ten laik si povie, že páne, že tí sudca, to je čistá mafia, veď aj pán dekan, to dekan to povedal a keď on to povie, tak je to jasné, to proste nie je debata akademická, už vôbec nie odborná. Ďakujem, ďakujem.

Rečník 1

Faktické poznámky. Aj ešte pružnec. A potom daná je linková.

Rečník 10

Ja bleskovo. Pri predchádzajúcich bodoch sme tu navzájom si apelovali na nejakú empatiu pri niečom úplne inom, ja si teraz dovoľm vysloviť svoj názor po tvojom prednese, Peťo, že ja som empatická vo vzťahu k vyjadreniu profesora Burdu z dôvodu, že presne ako to Maťo Bezák naznačil a on vystupoval dekan Právnickej fakulty, tak aj v priebehu rokov 2 1, 2 3, keď videl, akým spôsobom sa tu zadržiavajú, zatýkajú, berú do väzby ľudia. Mal opakované rozhovory, kde on sa Kajal za svoj nápad a návrh, ktorým navrhol Daniela Lipšica politika do tejto funkcie. A presne ako Maťo povedal, keď sa zamyslím nad tým a keď som si vypočula rozhovor a prečítala napísané pána Procházku, tak ja chápem, že sa sám seba naštartoval a prekročil nie, ale chápem to jeho naštartovanie sa, pretože musí byť sám na seba dlho ročne našťvaný, že to tak ďaleko zašlo a ŠTS vlastne predstavovalo pravú ruku ÚŠP, čiže v kontexte pána sudcu cisáríka prehnal to presne, ako hovoríš, iba v tom závere, ale ja by som už ako prestala na túto tému.

Navrhujeme nejaké uznesenie, niečo prijmime tak, ako sme to robili doposiaľ.

Rečník 1

Debatíme zatiaľ. Takže Dana Jelinková.

Rečník 4

Hej?

Rečník 6

Ja sa na to pozerám úplne ako na týchto príkladoch si stanoviť nejaký manuál, však tak robí odkiaľ? Pokiaľ, ako som hovorila, nemám načítanú judikatúru SLP o slobode prejavu a hraniciach významných predstaviteľov akademickej obce. Viem, aké limity sa stanovujú vo vzťahu k sudcovi, pri sudcovi. Jednoducho z jeho postavenia sa predpokladá, že keď vystúpi na verejnosti, že vie, čo hovorí, že vystúpia osoba, ktorá je znála práva a keď niečo povie, tak to tak je. Ja si myslím, že obdobne, ale opätovne to neviem oprieť, ale domnievam sa, že rovnaký predpoklad platí, aj keď vystúpi vlastne vysoký predstaviteľ Právnickej fakulty, že je to osoba, ktorá vie, čo hovorí a keď niečo povie, tak to tak aj je a z týchto dôvodov si myslím, že obdobné možnože nie je teda určite také prísne hranice slobody prejavu, ako platia pre sudcov, by v oblasti vysokých predstaviteľov nejakých právnických povolání a ja neviem, či už predsedu Slovenskej advokátskej komory alebo ja neviem, či tak všeobecne, ale keď sme v akademikoch, nech som. V téme.

By mali byť tiež tie vyjadrenia testované z tohto pohľadu, že tá široká verejnosť, či už odborná alebo laická, to bude brať ako keď, ako keď prehovorí kňaz v kostole, že tak takto to je a takto to, takto to môže byť vnímané, to je môj pohľad.

Rečník 1

Ďakujem, ukončujem rozpravu, keďže do rozpravy sa už nikto neprihlásil. Máme 15, 0 1.

Rečník 2

Dobre vidieť.

Rečník 1

15, 0 1 prerušujem do 15. 10. Nastavme si to uznesenie, ktoré ideme prijímať. Dobré? 9 minút počujeme v prerušenom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky, sme v bode 17, kde som ukončila rozpravu.

Rečník 2

A.

Rečník 1

Dobre.

Rečník 2

Funguje.

Rečník 1

A predkladám návrh uznesenia. Súdna rada Slovenskej republiky v súvislosti s vymedzením hraníc prípustnej kritiky sudcov a ich rozhodovacej činnosti po a opätovne. Pripomína, že plne rešpektuje právo na kritiku súdnych rozhodnutí i sudcov. Táto kritika však musí byť odborná, vecná a nesmie mať podobu zastrašovania, nátlaku alebo inej formy ovplyvňovania rozhodovacej činnosti sudcov. Výzvy na disciplinárne alebo trestné stíhanie sudcu nie sú vecnou kritikou. Po B odsudzuje osobné útoky na sudcov pre ich rozhodovaciu činnosť, po t poukazuje na závery vyplývajúce z odporúčania výboru ministrov. Členským

štátom. Rok 2 0 10, 12. K zodpovednosti sudcov, podľa ktorých výklad práva, zisťovanie skutkových okolností a hodnotenie dôkazov, ktoré sudcovia vykonávajú pri rozhodovaní vo veciach, nesmie viesť občianskoprávne alebo disciplinárne zodpovednosti s výnimkou prípadov úmyselnej a hrubej nedbanlivosti a nesmie viesť k trestnej zodpovednosti sudcu s výnimkou zlého úmyslu.

Sudcovia nesmú byť osobne zodpovední v prípadoch, keď ich rozhodnutia boli zrušené alebo zmenené v odvolacom konaní. Hlasujme, prosím, teraz konštatujem, že počas hlasovania sa v zasadacej miestnosti nenachádza člen Súdnej rady Martin Puchala.

Hlasovalo všetkých prítomných, 16 členov Súdnej rady, proti nebol nikto, nezdržal sa nikto, všetci prítomní boli za, uznesenie bolo prijaté. Ďakujem.